

Personale, som er ansat ved den private Bane, overgaa til Statsbanerne paa Vilkaar, der ikke maatte være ringere end dem, hvorunder de tidligere arbejdede. Dette er ogsaa sket. Af de tre Stationsforstandere, som overgik til Statsbanerne, er den ene ansat som Stationsforstander i Vejle under 16de Lønningsklasse. Derimod er de to, som var Stationsforstandere ved den tidligere private Bane i Jellinge og Give, blevet ansat som Stationsmestre ved Statsbanerne. Deri ser det ærede Medlem en Forurettelse, men det er ikke rigtigt, thi den Stilling, som de nu indtager som Stationsmestre ved Statsbanerne, svarer nøje til den, de tidligere havde som Stationsforstandere. Benævnelsen kan i saa Henseende ikke være afgørende. Privatbanerne har Lov til at benævne deres Tjenestemænd ganske efter Behag, og den Omstændighed, at de anvender en anden Benævnelse end den, man for den tilsvarende Gerning benytter ved Statsbanerne, kan ikke blive afgørende. Give og Jellinge er Holdepladser ved Statsbanerne; man kaldte dem Stationer ved Privatbanen, men det bliver i Virkeligheden uden nogen som helst Forskel.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) udøvede en berettiget Kritik over Anlægene af et andet Spor mellem Aarhus og Hesselager og et tredie mellem Aarhus og Viby. Det drejer sig om en Bevilling, hvis Udførelse desværre er blevet i høj Grad forsømt. Jeg vil i den Anledning gerne hertil knytte nogle Bemærkninger om den Maade, hvorpaa saadanne Bevillinger bringes til Udførelse. Forholdet er det, at man paa det Tidspunkt, da man søger Bevilling til et saadant Anlæg, overhovedet intet har færdigt. Først efter at Bevillingen er givet, tager man i Kontoret fat paa Udarbejdelsen af Forslagene, og som alle vil vide, kommer der uhyre mange Ting i Betragtning ved en saadan Lejlighed, og selve Projekteringsarbejdet kan tage meget lang Tid. Hertil kommer de Vanskeligheder, som ofte er knyttede til Besigtelsen og Ekspropriationen, og alt i alt oplever man saaledes, at det ikke er muligt at bringe en saadan Bevilling til Udførelse før meget længe efter, at den er givet.

Jeg tror, at man her er inde paa noget forkert, som det vil være ønskeligt at faa rettet, og saa vidt jeg kan se, hviler Ordningen i Virkeligheden paa et formelt Grundlag, nemlig dette, at Statsbanerne ikke anser sig for berettigede til at afholde nogen Udgift til en Foranstaltning, før den

er bevilget. Denne Betragtning er selvfølgelig rigtig, men man bør dog ganske sikkert ogsaa anlægge det mere praktiske Synspunkt, at Statsbanerne maa kunne faa en Bevilling, hvorefter de kunde udarbejde Forslag til og Projektering af Arbejder, som de ønsker at bringe til Udførelse. Hvis vi indfører en saadan Post paa Statsbanernes Budget, vil det medføre, at Kontoret arbejder ganske anderledes frit, ikke behøver at afvente selve Bevillingens Givelse, men netop i det Øjeblik, Bevillingen er givet, kan have sine Planer færdige. Jeg forbeholder mig at drøfte dette Spørgsmaal udførligere med Finansudvalget, idet jeg kunde tænke mig Muligheden af at give disse Tanker Udtryk i en Bevilling paa det foreliggende Budget.

Flere ærede Talere har atter bragt Spørgsmaalet Skive—Skern—Videbæk-Banen frem. Jeg tror at være enig med de ærede Medlemmer, som har talt om denne Sag, i, at vi nu kan fortsætte Forhandlingerne derom udenfor Tinget; den egner sig godt til Drøftelse udenfor Tinget, og jeg vil meget haabe, at det maa lykkes at komme til et positivt Resultat paa dette Punkt.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) fremdrog forskellige Spørgsmaal vedrørende Telegrafvæsenet. Først talte det ærede Medlem om Cyklebudene. Dette Spørgsmaal var allerede i Fjor Genstand for Forhandling, og jeg lovede at gøre, hvad der stod i min Magt, for at forbedre Forholdene. Det første, jeg konstaterede, var at det Løfte, Staten havde givet om Ansættelse af disse Cyklebude, ikke blev overholdt, dernæst, at det stødte paa stor Modstand hos de andre Etater; bl. a. blev der gjort en Indvending, som havde i hvert Fald nogen Berettigelse, nemlig den, at de ikke alle blev Soldater, og at man maatte foretrække Folk, der havde aftjent deres Værnepligt. Da jeg forudsaa en ret langvarig Forhandling om denne Sag baade med Statsbanerne og med Postvæsenet, foretrak jeg i Stedet for at fortsætte med disse Løfter, om hvis Opfyldelse der i alt Fald kunde herske nogen Tvivl, at ændre Vilkaarene ved Antagelsen for ikke ad den Vej at berede Cyklebudene nogen Skuffelse, som man kunde bebrejde Telegrafvæsenet; men samtidig tænkte jeg ganske vist paa at fortsætte Bestræbelserne for at gøre Forholdene rimelige for de unge Mennesker, og jeg tror at turde sige til det ærede Medlem, at denne Sag om meget kort Tid vil foreligge ordnet paa en saadan Maade, at Cyklebudene vil være fuldt ud tjente der-